

Midlerne, men det tror jeg ikke ligger saa ganske naturligt for. Saa længe man anerkender, at her er en særegen Administration og ikke vil afsætte denne Administration og overtage Banen, tror jeg, at den rette Vej er at gaa den, som her er foreslaaet; om der i Enkelthederne kan være Tale om Lempelse er jo et andet Spørgsmaal. Med Hensyn til Overtagelsen af selve de lolland-falsterke Baner, som det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds ogsaa ønskede, at man skulde iværksætte snarest muligt, og som jeg har haft Lejlighed til at omtale for Finansudvalget og antager, at der vel vil være Grund til at komme ind paa igen, naar Sagen kommer til Udvalgsforhandling, saa ved det ærede Medlem meget vel, at Forstærkningsfondens Aktier, de 20 pCt. ere ofrede. Vi maa ikke glemme, at visse Ofre og ikke ubetydelige Ofre, ere bragte fra vedkommende Egne, inden man gik til Statsgaranti. Det ærede Medlem ved meget godt, at de staa paa et Krav om Indløsning lige med andre Aktier, og de ere ikke det Papir værd, hvorpaa de ere skrevne, men det vilde være betænkeligt at gaa til Overtagelse, naar man ikke kan affinde sig med disse Aktier, og det tror jeg ikke, at man kan. Der gives forskellige Maader, hvorpaa man kan ordne sig med det lolland-falsterke Jærnbanelokkab — den fulde Overtagelse er ikke den eneste — og jeg er meget villig til at forhandle med Udvalget, om vi ikke skulde sætte os i Bevægelse i den Retning; der er særlig Grund til at gøre det i dette Øjeblik, hvor der for Selskabets Skyld maa bringes Ofre, som jeg tror ere ret nødvendige. Om Pengene skulle tilvejebringes ved Aktier eller Obligationer, er et underordnet Spørgsmaal, og i den Henseende tror jeg nok, at den Stilling, Rigsdagen vil tage, kan blive afgørende; i den Retning vil man ikke møde særlige Vanskeligheder. Man kan efter min Mening gaa to Veje, enten sige, at Staten maa nu overtage de lolland-falsterke Baner, hvilket overmaade meget kan tale for, naar man kan faa dem paa rimelige Vilkaar, men det tror jeg ikke, man kan, eller ogsaa anerkende, at de staa med nogen, i hvert Tilfælde administrativ Selvstændighed, og saa lade Selskabet hver Gang være det, der tilvejebringer de Anlæg, her er Tale om. Man er paa et Punkt gaaet den Middevej, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber) nævnte, idet Anlægget af Dampfergehavn osv. Her ved Jærnbanens Foranstaltning, men man vil let se, at det er en praktisk Udvej og saa at sige nødvendigt, hvis Anlægget skal tilvejebringes lige

saa tidlig som Statens Anlæg paa Masnedes-Siden, og da det er ganske det samme, ganske en Kopi af dette, vil det være nødvendigt, at Statsbanen straks tager fat og gør det paa Selskabets Vegne, og saa bliver Bekostningen refunderet af vedkommende Selskab, naar Anlægget er gjort færdigt af Statsbanen. Hvad Broen imidlertid angaar, tror jeg nok, at det er rettest, at man lader den anlægges af Selskabet, men desuagtet kan man meget godt kontrollere Anlægget. Forskellige ærede Medlemmer have talt om Broanlægget og navnlig det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hammerich) vare inde paa dette og mente, at det var bedre at gaa til en noget større Udgift. Der har tidligere været forskellige Forslag fremme her, det første var paa over en Million til en Bro, men det var ganske vist en helt ny Bro, bygget paa et andet Sted. Saa kom man senere til en Lempelse af Forslaget, til at foreslaa den nuværende Bro underbygget paa en solidere Maade. Det var ogsaa en temmelig betydelig Udgift. Jeg hævder ikke, at det var en solidere Fremgangsmaade at vælge, jeg hævder ikke, at naar man anvender 4—500,000 Kroner, kan man faa mere, end naar man kun anvender 2—250,000 Kr., men efter nærmere Overvejelse har man dog ment at burde blive staaende ved dette mere bestemte Anlæg, som jeg anbefaler til nærmere Underfølgelse. Det samme ærede Medlem nævner, at det kunde maasse være rettest straks at gaa til at bygge en fast Bro over Storstrømmen, hvor man nu for Tiden har Dampfergefart, og angav Bekostningen til 4 Millioner. Jeg har ikke dette Tal sikkert i Hovedet, men det forekommer mig at ville blive noget dyrere, det Tal, jeg erindrer, forekommer mig nogle Millioner dyrere, men det er jo et Spørgsmaal, der kan bero indtil videre. Det er selvfølgelig langt bedre at have en Bro over Strømmen mellem Lolland og Masnedes end en Dampfergeforbindelse, det erkender jeg, men det forekommer mig lidt for tidligt at afgøre, om man med Nødvendighed skal gaa til en Bro. Forinden man afgør dette Spørgsmaal, maa man dog have Sikkerhed for, hvorledes Vintersejladien mellem Gedser Havn og Warnemünde vil stille sig. Jeg erkender nemlig, at hvis den skulde stille sig saa gunstigt, at denne Vej var praktisk, naar andre Veje vare lukkede, saa vilde der være Grund til at ofre overordentlig meget for at være sikker paa at komme over Storstrømmen ved Vintertide, thi saa havde man en Vej, der altid var farbar mellem København og Thykland over Gedser. Der foreligger dog for saa Ersa-